

...А вибори на думці

Верховна Рада нинішнього «призову» не виконує своїх обов'язків
» стор. 4

Нова «залізна леді»

Сьогодні Девіда Кемерона на посаді британського прем'єра змінить Тереза Мей
» стор. 7

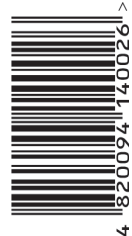
Комар носачить

Після перекриття Північно-Кримського каналу почали мутувати кровососи
» стор. 3

Україна молода

Середа, 13 липня 2016 року

№ 87 (5080)

Учорашні курси НБУ:
1 \$ = 24,85 грн
1 € = 27,45 грн
1 рос. руб. = 0,3 грн

Прошу підійти до трапа!

В Україні поступово відновлюється авіаційне сполучення: як внутрішнє, так і міжнародне

» стор. 5

Авіакомпанії, схоже, подолали кризовий шок — і нині готові возити пасажирів в інші українські аеропорти, замість зруйнованих, а також прокладати нові маршрути: по країні і за кордон. Фото з сайта 5.ua.

■ ЗАГРОЗА

Комар носа точить

Після перекриття Північно-Кримського каналу почали мутувати кровососи

Ірина КИРПА

Цього літа через аномальну кількість опадів у Криму кількість комарів збільшилася у декілька разів. Також люди відзначають, що ніколи раніше їм не доводилося звертатися по допомогу до медиків із приводу укусів цих комарів. Тепер же, через життя біля стоячих водойм, комахи зазнали природної мутації і вже не бояться запаху відлякуючих спреїв. Комарі розносять інфекції, як серед відпочиваючих, так і серед місцевого населення. Причому кровососи атакують людей просто на пляжах окупованого півострова, а також легко проникають у житла, навіть через найменші дірочки в проти-москітних сітках. Найбільшу кількість комарів люди спостерігають у районі Карадага та Феодосії.

«За розміром та зовнішнім виглядом комарі в Криму не змінилися, але ось наслідки від їхніх укусів стали набагато важчими, аніж зазвичай, — прокоментував

ситуацію мешканець Євпаторії Петро Афонін. — Так, двоє маленьких дітей моєї знайомої опинилися на лікарняних ліжках з інфекційними захворюваннями. При цьому місця укусів комарів були схожі на виразки. Комарі начебто маленькі, але отруйні. При укусі виділяють в організм людини токсичні речовини, можуть переносити інфекції. Я мешкаю в Криму майже сорок років, але на моїй пам'яті такого ніколи не відбувалося. Дорослі рятуються потрійним одеклоном та фумігаторами. Із дитьми проблем набагато більше. Тим, хто потрапив до лікарні після комариних укусів, доводиться приймати курс антибіотиків та антигістамінні препарати».

Комарина навала на півострів Крим стало предметом розгляду на екстреному засіданні санітарно-епідемічної комісії, яка працює при нинішньому уряді окупованого півострова Крим. На даний час проводиться низка профілактич-

Алергічні місцеві реакції — один із наслідків укусів комарів.

них заходів проти засилля комарів у багатолюдних місцях.

«Знищення отрутою комарів не допоможе врятувати людей, — впевнена кримський еколог Маргарита Литвиненко. — Причиною підвищеної агресивності комарів лежить у порушенні гідрологічного балансу на півострові в цілому. Проблема з комарами почалася після перекриття Північно-Кримського каналу. У кілька разів збільшилося засмічення та заболочування водойм, саме це й спровокувало мутацію комарів».

За словами професора Національного університету біоресурсів та природо-

користування України Ми- коли Частки, нинішній рік став найсприятливішим для міграції комарів по території Півдня України через особливості погодних умов. Раніше в Криму було тільки три епідеміологічно небезпечні райони: сільськогосподарський регіон Північного Криму, передгірна та середньогірна частини півострова, а також Південний берег та частина Керченського півострова. Тепер же до зони ризику потрапляє не тільки весь півострів Крим, а й прилеглі до нього території.

Загалом у Криму водиться більше 50 різних видів комарів. До кінця серпня всі вони будуть болючими проблемами для людей. ■

■ СТОЛИЦЯ

Ні краплі, ні півкраплі!

Житлові масиви Києва три дні залишатимуться без води

Валерія НАЛИВАЙКО

Тисячам киян терміново варто запасатися водою, адже з 15 по 18 липня на кухнях і у ванних кімнатах у кількох районах столиці будуть сухі й мовчазні крани. Бо «Київводоканал» планує капітальний ремонт. «Для забезпечення стабільного функціонування системи водопостачання низки житлових масивів міста Києва, починаючи з 15 липня на вул. Берковецькій, 6, проводитимуть ремонтні роботи на великому водоводі, який подає воду значній частині мешканців Правого берега», — зазначили в прес-службі цього комунального відомства.

Зокрема, з 16:00 15 липня до 08:00 18 липня мережу відключать для врізки та монтажу запірної арматури на ділянці проспекту Палладіна від проспекту Василя Порика, 8 до вулиці Пономарьова. Загалом «Київводоканал» радить запастися водою жителям таких масивів: Південна і Микільська Борщагівки, Нивки і Галагани, Новобіличі, Святошин, Академмістечко, Біличі. Будуть відрізаними від водопровідного постачання і мешканці пристольничого села Горенка.

Комунальники обіцяють до тимчасово зневоднених місць організувати приїзд наповнених водовозів, а також радять набирати воду в бюветлах. ■

■ ГАМАНЕЦЬ

Монополісти на зв'язку

«Київстар» повинен зменшити тарифи на вихідні дзвінки, які перевищив удвічі

Валерія НАЛИВАЙКО

Схоже, Антимонопольний комітет України добряче підмочив репутацію мобільної мережі «Київстар», констатувавши завищення тарифів на вихідні дзвінки ледь не вдвічі. «Дії АТ «Київстар» щодо встановлення на економічно необґрунтованому рівні тарифів на послугу зі здійснення вихідних дзвінків на номери абонентів фіксованого зв'язку

України в розмірах 1,75 грн./хв. і 1,50 грн./хв. містять ознаки порушення», — зазначили в АМКУ.

Зокрема, тарифи на відповідну послугу в інших компаній-операторів значно нижчі: наприклад, тарифи ТОВ «Лайфселл» становлять до 0,60 грн./хв. з урахуванням ПДВ та збору до Пенсійного фонду, а тариф ПрАТ «МТС Україна» — 0,50 грн. із ПДВ та збором до Пенсійного фонду. Комітет зазначив, що «Київстар» не

надав розмірів планових витрат, безпосередньо пов'язаних саме з наданням послуги зі здійснення вихідних дзвінків на номери операторів фіксованого зв'язку України.

В АМКУ вважають, що таке нахабне перевищення цін, спричинене зловживанням монопольним становищем на ринку послуг зі здійснення вихідних дзвінків, може призвести до нехтування інтересами споживачів. Загалом, частка оператора мобільного зв'язку «Київстар» на ринку перевищує 35%, і в самій компанії не визнають конкуренції з боку інших операторів, наголосили в АМКУ.

Наразі Антимонопольний комітет рекомендував компанії «Київстар» скоригувати тарифи, а «Київстар» має в 30-денний термін повідомити АМКУ про результати розгляду і роботи над рекомендаціями. ■

■ НОУ-ХАУ

Експрес-одруження й онлайн-розлучення

Укласти шлюб можна буде за годину, але коштуватиме це дорожче

Наталія ТУРАК

Уже цієї осені порядок укладання шлюбів громадянами України буде спрощено. Таку заяву зробив міністр юстиції Павло Петренко. Він сказав: «Скоро можна буде одружитися за кілька годин без зайвих бюрократичних процедур. Люди перестануть відчувати наявність держави і корупції у своєму житті».

Як зазначили в міністерстві, з упровадженням закону громадяни зможуть

реєструвати шлюби у нотаріусів. «У Мін'юсти залишилася функція реєстрації одружень, народження і смерті. Ці функції я планую передати місцевим органам влади та нотаріусам. Це буде зручно для людей», — розповів міністр. За його словами, перші пілотні проекти запустять уже восени у кількох містах. Міністр уточнив: «Навіть можна буде укласти шлюб за годину, але це коштуватиме дорожче».

Він також повідомив,

що в деяких містах запрацюють пункти, де можна буде одружуватися цілодобово. «Я не скажу, де саме, але це будуть міста з найбільшою кількістю туристів і молоді», — уточнив Павло Петренко.

Міністр оголосив і про намір запустити експрес-одруження в містах на лінії зіткнення на Донбасі. «Там багато бійців, а подавати заяву і чекати 30 днів незручно», — сказав він.

Переважно старші люди проти нововведень, мовляв, таким чином тільки збільшиться статистика розлучень. А от молодому поколінню така ініціатива до вподоби. «Оскільки мій коханий — військовослужбовець, котрий приїхав із зони АТО тільки на 10 днів, можливості подати заяву та чекати весь термін у нас немає, — розповідає «УМ» хмельничанка Олена Трач. — Узаконення стосунків нам потрібно, бо з появою

донечки з'явилося багато проблем, котрі можна було б вирішити з військовим статусом татка. Пробували домовитися про укладання шлюбу в обхід термінів, але почули захмарну суму так званої «благодійності».

До речі, в Міністерстві юстиції також планують запустити інтернет-ресурс, котрий дозволить розлучатися онлайн. Процедура буде платною, проте про конкретну суму ще поки не йдеться. Додають тільки, що перевірятимуть шлюб у держреєстрі, а розлучатимуть тільки за умови згоди двох сторін. Процедура поділу спільно нажитого майна та неповнолітніх дітей поки що узгоджують. На думку чиновників, 40% пар, котрі розлучаються, дуже поспішають і нервують, коли їм доводиться чекати місяць. Зважаючи на досвід деяких європейських країн, пропонується система є рентабельною та корисною. ■

■ НЕБЕЗПЕКА

Бережися зміїв

На Львівщині є лише одна ампула протиотрути

Євдокія ФЕЩЕНКО

Мешканка Самбірського району Світлана до районної лікарні потрапила після того, як несподівано її в лісі вкусила змія. Три дні жінка була в реанімації. Постраждала розповідає, що відразу подумала: «Мене кропива обпекла». Коли подивилася — побачила укуси, нога почала пухнути ще до повернення додому з лісу. Вже вдома жінка почала сильно блювати, звернулася до фельдшерки, а та викликала швидку.

У Самбірській районній лікарні навіть не могли пригадати, коли ж отримували протиотруту сироватку, яку постраждала треба вводити якомога раніше. Хоча важкі випадки траплялися не раз і препарат допоміг би суттєво, кажуть медики. Оскільки сироватки в медиків немає, то проводять симптоматичне лікування. Уколами, крапельницями, звичайною водою з укушеного пацієнта виводять отруту: через нирки і кишківник.

Антиотрута в усій країні — дефіцит. Львівщина (при потребі 30-40 ампул) отримала лише одну ампулу імпортованої сироватки проти зміїних укусів, вона надійшла ще раніше централізовано — з МОЗ України. Така ж ситуація і в інших областях. Раніше Україна невеликими партіями закуповувала сироватку в Польщі і Росії.

Нагадаємо, навесні гадуки більш небезпечні, отрута їхня більш токсична, ніж улітку. Більшу дозу отрути може впирнути людині більша за розмірами змія. Із профілактичних засобів проти зміїних укусів такі: коли збирається до лісу, вдягайте закриті високі взуття; якщо йдете місцями, де можуть бути гади, беріть із собою палицю і розгортайте нею попередню траву чи інші рослини. ■

ПОВІТРЯНІ КОРИДОРИ

Прошу підійти до трапа!

В Україні поступово відновлюється авіаційне сполучення: як внутрішнє, так і міжнародне

«Зграї» літаків над українськими аеропортами — мрія нашого пасажера. Адже тільки висока конкуренція здатна знизити ціни.
Фото з сайта aéroport.kz.

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

Навіть невелика валютна та економічна стабілізація в Україні вже дали поштовх для розвитку пасажирської авіації. Посадковці декларують швидке повернення улюбленця українців — «Візейра» — і навіть довгоочікуваний прихід на наші терени найбільшого європейського лоукостера «Райянейр». А тим часом у травні зафіксовано зростання внутрішніх авіаперевезень на 5%.

Авіарейс тривалістю 25 хвилин

Внутрішній ринок у більшості країн є малоцікавим для перевізників. А тим паче для України — враховуючи наші порівняно невеликі розміри. Тож літають тут лише три компанії, і при цьому 84% пасажирів перевозять «Міжнародні авіалінії України». Вони обслуговують усього 8 ліній: все, що залишилося після втрати Донецького, Луганського і Сімферопольського летовищ.

Найпопулярнішим нині маршрутом є рейс Київ—Харків, лайнери МАУ літають сюди двічі на день. Донедавна існував лише один рейс, який зв'язував між собою українські регіони, а не регіон-столицю. Це Львів—Дніпропетровськ. Нині, втім, ситуація змінюється: компанії відкрили низку нових рейсів, подекуди доволі несподіваних. Так, із липня МАУ запускає літак із Києва до Чернівців. Йому пророкують хороший попит: поїздка на Буковину зі столиці потягом займе добрих 12 годин. Політ на літаку, що триває годину, буде всього лише вдвічі дорожчим за купейний вагон нічного потяга: 635 гривень замість 287.

«Браво», а також запорізька «Мотор-Січ» відкрила літній рейс Київ—Одеса. «Браво» декларує ціну від 499 гривень в один бік, що є не надто дорожче за «Хюндай». Запоріжці ж готуються вдосконалити свій напрямок Київ—Ужгород — іще один максимально віддалений від столиці аеропорт. Раніше це був прямий рейс, тепер же літак робитиме посадку у Львові: компанія вирішила максимально завантажити повітряне судно

львівськими пасажирями. Чи знайдеться попит на цей напрямок, враховуючи, що між двома містами — лише 268 кілометрів, але гірськими дорогами, наразі сказати важко. Тим паче що компанія ще не визначилася із цінними параметрами польотів до Ужгорода. Рейс «Мотор-Січ» із Жуляна до Львова і назад обійдеться у 2267 гривень.

Існує нині і найкоротший в Україні авіарейс: Львів—Івано-Франківськ. Відстань між містами — 130 кілометрів. Літак долатиме його за 25 хвилин. Хоча у розкладі на всяк випадок пишуть 45 хвилин. Це суто технічний рейс, компанія «Дніпроавіа» переганяє свій літак для польоту з Івано-Франківська в італійську Брешію, який вона здійснить під кодом «Віндроуз». Але квитки у продажу є: 1175 гривень за політ в обидва боки.

Зрештою, показово оживляються і чартери. Так, нещодавно вперше за останні десять років приземлився і злетів літак з аеропорту Рівне: чартерна компанія «Браво» возитиме туристів на переважно турецькі курорти. Окрім «бурштинової столиці», ця компанія має намір працювати і на летовищі Кривого Рогу.

За кордон за 10 гривень! Літаком...

Тим часом прес-служба летовища «Львів» зробила сенсаційну заяву про перші результати локального «відкритого неба»: до столиці Галичини нібито готові зайти нові перевізники. У тому числі «Ейр Балтик», «Чех Ейрлайнс», «Белавія», старий знайомий «Візейр», а також ірландський «Райянейр», якого марне, але публічно чекали в Україні януковичівський міністр транспорту Борис Колесніков та найпопулярніший голова Одещини Міхеїл Саакашвілі.

У Львівському аеропорту пояснили: «райяни», на відміну від перших перемовин, уже готові платити хоч якісь аеропортові збори, не нуль, як вони хотіли раніше. А це вже свідчить про їх зацікавленість маршрутом. Офіс «Райянейра» цю заяву не спростував: на відміну, знову ж таки, від попередніх випадків.

«Райянейр» — напролюд агресивний конкурент, який може дозволити собі й квитки, дешевші за 1 долар. Головний редактор порталу «Авіанью» Олександр Мироненко підтвердив, що прихід «Райянейра» до України може подарувати пасажиром багато дешевих квитків. «Коли вони заходять у новий аеропорт, то справді пропонують дешеві квитки. Теоретично це може бути і 5, і 10 гривень», — сказав експерт. Утім таких квитків, на думку Мироненка, буде небагато: вартість пального для «Райянейра» — така ж, як і для інших компаній, а отже, останні пасажирі на рейс платитимуть за квиток 300 доларів.

Інші експерти зауважують, що одним із перших можливих рейсів «Райянейра» зі Львова можуть стати напрямки до Варшави та інших польських летовищ. Нині ірландці активно розвивають внутрішній польський ринок, зв'язавши північ (Гданськ) із Варшавою та заходом країни (Вроцлав). А враховуючи потенційний попит на рейс Львів—Варшава, він цілком може спробувати попрацювати і тут.

Активності чекають і від «Візейра», який так жорстоко покинув нас торік, ліквідувавши дешево українську «дочку». Керівник компанії м'яко натякнув, що йому дуже подобається економічна ситуація в Україні — напередодні анонсування нового рейсу Київ—Гданськ. Тепер міністр інфраструктури Володимир Омелян заявив: «Візейр», можливо, повноцінно повернеться в Україну вже цього року».

Слово «повноцінно» можна трактувати по-різному. Авіаційні аналітики назагал не вірять у відновлення дочірньої компанії «Візейр-Україна»: сьогодні, коли наша держава гармоніювала своє законодавство з європейським, у цьому немає сенсу. Але якщо йдеться про відкриття нових напрямків чи хоча би відновлення старих, то подібний варіант навіть дуже можливий. «Візи», як відомо, активно розвивають нові маршрути, у тому числі й у дуже маленькі аеропорти, тому ринок України, теоретично, міг би бути їм цікавим. ■

НАРОДЖЕНІ ЛІТАТИ

«Юнь» замість Ан

Українська авіаційна промисловість стрімко втрачає свої позиції на світовому ринку, пропускаючи вперед виробників із Китаю

Володимир РЕПАЛО

На авіаційній виставці у британському Фарнборо Україна показує свій транспортний літак Ан-178, визначальною рисою якого є перевезення пакетованих вантажів — як у контейнерах, так і на піддонах. Утім, поза увагою залишається ще один літак «антонівців» — Ан-70, якого вважають найкращим військово-транспортним літаком у своєму класі. До того ж багато його льотно-технічних характеристик не зможе досягти ні один літак світу навіть у майбутньому, через багатокілометрові роки. Але він тільки один! Україна уповільнила свій розвиток як авіаційної держави, а лідерами літакобудування стають вчорашні старанні учні, як, наприклад, Китай.

Американці заявили, що китайський «Юнь-30», якого сьогодні активно просуває офіційний Пекін, — це спроба Китаю збудувати транспортний літак, подібний до С-130 «Геркулес». Це не так, бо китайські авіаконструктори як взірць вибрали А-400 міжнародного концерну «Аеробус». Американці вміють рекламувати свої вироби, тому скористалися нагодою ще раз нагадати про свій «Геркулес», який уперше піднявся в повітря ще в 1956 році і навіть після модернізації застарів безповоротно.

У категорії «Геркулеса» Китай має літаки Y-8 та Y-9, збудовані на базі нашого АН-12. Новий Y-30 буде не подальшим розвитком АН-12, «Юнь-8» чи «Юнь-9». За своїми запроєктованими характеристиками він стане грізним конкурентом для того ж модернізованого американського «Геркулеса», бо його експлуатаційні показники будуть кращими.

Китайські літакобудівники за останні роки стали майстрами своєї справи, і проєктують літаки точно для потреб своєї країни. Розмови про копіювання, які супроводжують чи не кожну публікацію про китайські вироби, — то пусте, від «нема чого написати». У всьому світі складні вироби роблять з оглядом на вже існуючі, бо фінансовий ризик у разі невдачі надто великий. Усі фірми світу до певної міри копіюють вироби конкурентів.

Китайці неохоче публікують матеріали про своє літакобудування. Згідно з коментарями, «Юнь-30» спроектований і будуватиметься на заводі фірми Shaanxi Aircraft Industries Company (SAC) в місті Шаньсі. Фірма випускала китайські варіанти АН-12, а потім уже доопрацьовані Y-8 та Y-9. Деяко про проєктування цією фірмою нового літака вантажопідйомністю 30 тонн стало відомо раніше виставки в Жухаї, що відбулася торік, але писали про літак Y-19. Сьогодні стало відомо, що Y-19 і Y-30 — це різні проєкти, бо китайці спроектували відразу два літаки, а перевагу віддали більш новому Y-30. Його конкурентом був літак на основі «Юнь-9», але не з турбовентиляторними двигунами, а новими турбовентиляторними.

На «Юнь-30» будуть встановлені чотири перспективні турбогвинтові двигуни WJ-10 потужністю до 6700 к.с. На АН-12 двигуни розвивають потужність максимум 5000 к.с. Ці двигуни розробила практично не відома в Україні китайська фірма China National South Aviation Industry Company (CNSAIC) із міста Чжучжоу провінції Хунань, використавши новітні досягнення з усього світу.

Велика сумарна потужність чотирьох двигунів свідчить про використання «Юнь-30» як тактичного літака для транспортування бойових машин піхоти або артилерійських систем у зону бойових дій, із посадкою на ґрунт. Китайці створили нову бойову машину піхоти вагою не менше 20 тонн, тому новий літак вантажопідйомністю 30 тонн буде доброю підтримкою для підрозділів на полі бою, бо прибуде з групою прикриття, вантажопідйомність це дозволяє.

Для цивільного використання та експлуатації літака з аеропортів така велика потужність чотирьох двигунів не потрібна, можна літати з двома. Отже, китайці на базі «Юнь-30» можуть швидко створити новий вантажний цивільний літак із двома двигунами, і він знайде покупців у всьому світі. Український варіант АН-70 із двома двигунами так і залишається блакитною мрією, хоч він міг би забезпечити розвиток всієї програми.

Презентували макет «Юнь-30» на авіаційній виставці в Жухаї ще минулої осені. Це означає, що український АН-70 китайці не взяли як прямий прототип і навряд чи колись куплять. Причина одна — програма АН-70 із різних причин не знайшла попиту ні в Україні, ні за рубежами країни. ■

**Борис ДУЧЕНКО, член
Всеукраїнської громадської
організації «Закінчимо війну»**

Пошуково-меморіальною роботою з питань Другої світової війни займаюся вже багато років, і її завжди вважали актуальною. Однак сьогодні, коли триває війна на сході України, така робота сприймається в нашому суспільстві вже неоднозначно. Частина громадян вважає, що й надалі варто продовжувати цю справу, а дехто (в тому числі й немало чиновників різного рівня) вважає, що «не на часі зараз займатися цією роботою». Певною мірою зрозуміла позиція останніх — адже старі рани тільки ниють, а нові нестерпно болять. Водночас твердо переконаний, що з концентрацією зусиль держави, політичних сил та всіх людей доброї волі на завершення сучасної війни, разом із формуванням поваги до її героїв, необхідно ще активніше (принаймні громадським організаціям за певної підтримки держави, і перш за все органів місцевого самоврядування) проводити пошуково-меморіальну роботу часів Другої світової війни.

Могилу батька знайшла через 70 років

На мій погляд, для цього є дві головні причини. По-перше, з кожним днем стає все менше свідків тієї війни, які можуть поділитися своїми спогадами, що особливо важливо для збереження пам'яті про війну, починаючи з окремої сім'ї. Вони можуть також надати допомогу у проведенні пошуково-меморіальної роботи, зокрема у створенні книг пам'яті, пошуку місць поховання загиблих воїнів та інших жертв війни. По-друге, відходить із життя покоління співвітчизників воєнних років, які хотіли б (і в багатьох випадках могли б!) дізнатися про долю своїх близьких — загиблих або зниклих безвісти в роки минулої війни — завдяки спільним зусиллям пошуковців та небайдужих людей.

З жовтня 2013 року триває безстрокова Всеукраїнська акція «Невідома могила жертв війни» з метою увічнення пам'яті невідомих воїнів та жертв Другої світової війни. Ми вже отримали інформацію про 62 невідомі могили, в тому числі 10 братських могил та 5 місць масового поховання.

Завдяки старожилам села Пристанційного Житомирської області, і перш за все Григорію Шоботенку, мені вдалося у 2015 році створити «Книгу Пам'яті» односельчан, які загинули на фронтах Другої світової війни. Завдяки Григорію Михайловичу встановлено контакти з багатьма їхніми родичами, які надали для «Книги Пам'яті» фото та інформацію про життєвий шлях загиблих. При цьому було виявлено ще 15 імен загиблих односельчан, які не проходили за обліком селищної ради. Гадаю, що років через п'ять подібну роботу провести буде набагато складніше, якщо взагалі можливо, з урахуванням того, що вже в 2015 році мені не вдалося отримати всю необхідну інформацію, а цього року не зміг уточнити деякі питання в пана Шоботенка, оскільки в квітні він помер.

Необхідність активізації по-

■ НИХТО НЕ ЗАБУТИЙ

...А солдат спить вічним сном

Чому помиляються ті, хто вважає, що пошуково-меморіальна робота «не на часі»?

Могилу батька Салими Жундибаєвої з Казахстану знайшли київські пошуковці.

шуково-меморіальної роботи по Другій світової війни можу аргументувати й такими прикладами.

Наприкінці 2013 року мені вдалося знайти місце поховання односельчанина, старшина Миколи Філоненка, та встановити, що він був нагороджений медаллю «За відвагу» й орденом Слави третього ступеня, про що повідомив його доньку та сестру. Зрозуміло, що вони були дуже зворушені звісткою, а донька, крім того, як інвалід дитинства щомісяця отримувала доплату до пенсії за нагороди батька, доки не відійшла в інший світ у грудні 2015 року.

Думаю, що в противників пошукової роботи змінилися б погляди на доцільність її проведення, якби вони побачили сповнені сльозами очі жительки Казахстану Салими Жундибаєвої на Лук'янівському кладовищі Києва на могилі батька, про місце поховання якого вона не знала більше 70 років. Рядовий Мухамеджан Колмуханов пішов на фронт, коли його доньці був усього рік, а в 1944-му родині отримала «похоронку». Могилу тата Салима почала шукати, щойно закінчивши школу, а довідалася про місце поховання тільки в червні 2015 року завдяки пошуковцям...

У листопаді 2015 року за інформацією пошуковців із Литви, які знайшли останки лейтенанта Дмитра Хукала, вдалося розшукати його доньку Надію Тогобицьку, яка мешкає в Зачепилівському районі Харківщини.

Усього за зверненнями громадян України, а також іноземних громадян, пошукових організацій за останні три роки

мені вдалося встановити місце поховання або місце проживання родичів понад 30 загиблих воїнів. Можливо, не так багато, як хотілося б, але кожний випадок — це доля конкретної людини.

Щоб не запізнитися з пошуками...

Не можемо оминати і дещо інший досить переконливий факт із пошукової роботи, який свідчить, що дійсно «не на часі», але в розумінні — вже пізно — довелося займатися увічненням пам'яті загиблого воїна.

У 2015 році до мене звернувся житель селища Вінківці Хмельницької області Анатолій Наскальний із проханням організувати перепоховання його батька Миколи Наскального, який загинув у 1941 році під Гайсином на Вінниччині. Місце захоронення було відоме завдяки місцевим жителям, які поховали його в роки війни. Не буду вдаватися в причини того, чому перепоховання не було здійснено раніше і хто в тому винуватий, скажу лише, що нам також не вдалося цього зробити, оскільки обидва свідки померли декілька років тому. Нам залишилося лише спільно з Гайсинською райдержадміністрацією вирішити питання щодо увічнення пам'яті воїна та занесення його прізвища на меморіальну плиту на братській могилі у Гайсині, а сам воїн, на жаль, залишився спочивати, тепер уже навк, десь у полі.

Зі схожою ситуацією довелося зіткнутися й у селі Добрянка Кіровоградської області, де в роки Другої світової загинули сотні військовополонених. Місцева вчителька Валентина

■ ПРИКЛАД ГЕРОЇВ

Основоположним принципом пошуково-меморіальної роботи, на мій погляд, має бути принцип «Зберігати пам'ять — виховувати патріотів». Саме тому громадська організація «Закінчимо війну» і Всеукраїнська асоціація ветеранів війни та служби цивільного захисту спільно зі школами України проводять безстрокову Всеукраїнську пошукову роботу за напрямом «Мій прагдід — учасник Другої світової війни». Підготовка таких робіт має не тільки пізнавальне, а й важливе значення у патріотичному вихованні учнівської молоді, адже приклади прагдідів ближчі дітям, ніж подвиги якихось інших, нехай навіть і дуже заслужених героїв, про які їм розповідають у школі, а відтак і сприймаються ними з особливою гордістю та повагою. Роботи вже надіслали учні з 17 областей. Кращі з них розміщено на сайті ВГО «Закінчимо війну» та відзначено подяками.

денем «За мужність» III ступеня. Крім того, він організував встановлення 12 меморіальних дошок загиблим у зоні АТО героям на школах, де вони навчалися. І водночас у 2015 році взяв участь в організації перепоховання 17 воїнів, які загинули в роки Другої світової.

Член нашої організації Віктор Потапенко разом із колегами переобладнав близько 20 автомобілів під машини розвідки, прикриття, штурмові та санітарні. А керівник Глухівського пошукового загону «Обеліск» із Сумщини Юрій Коваленко разом зі своїми товаришами в складі мобільної групи «Чорний тюльпан» займається вивозом «вантажу 200» із зони АТО.

Подібних прикладів можна привести ще багато, і всі вони свідчать про те, що пошуковці роблять свій внесок і в благодіну справу збереження пам'яті про Другу світову та її героїв, і в перемогу в сучасній війні. Серед труднощів пошуково-меморіальної роботи є перш за все небажання деяких чиновників сприяти пошуковцям у їхній роботі, посилавшись на війну в країні, економічну кризу, нестабільну політичну ситуацію (особливо якщо у когось із них немає бажання працювати).

Дуже хотілося б, щоб пошуково-меморіальною роботою з питань Другої світової війни активніше почали займатися учні, студенти, молодь, адже ця робота не тільки потрібна суспільству, а й дуже цікава, пізнавальна, щоправда, потребує великої наполегливості та витримки і не терпить формалізму. Пошуковою роботою можуть займатися і небайдужі люди старшого покоління. Як приклад для ветеранів можу привести пошукову роботу киянина Юрія Коробова. Незважаючи на поважний вік і особливо інвалідність, він уже виявив більше 20 невідомих раніше імен воїнів, які загинули в боях у Фастівському районі... ■

■ МАЙТЕ НА УВАЗІ

Якщо ви цікавитесь долею своїх рідних, розпочинати пошуково-меморіальну роботу варто з пошуку інформації про своїх родичів на сайтах ОБД «Меморіал» та «Подвиг народу». З деякими рекомендаціями щодо проведення зазначеної роботи можна ознайомитися на сайті ВГО «Закінчимо війну» за посиланням <http://stopwar.org.ua/rekom.php>.

Наливайська, яка була свідком тих подій, упродовж багатьох років добивалася встановлення пам'ятного знака на місці розстрілу воїнів, однак їй цього не вдалося зробити: після війни їх вважали зрадниками, а пізніше у когось із місцевої влади не було бажання дослухатися до небайдужої жінки. Так вона і померла, не добившись своєї благородної мети. Нам стало відомо, що в селі є ще один свідок тієї трагедії, і ми плануємо за його інформацією влітку зайнятися пошуками місця захоронення військовополонених, тому що в далекій перспективі пошуки знову можуть бути «не на часі»...

Дві війни пошуковців

Заради справедливості хочу додати, що мої колеги-пошуковці не стоять осторонь і сучасної війни в Україні. Багато з них уже брали участь в анти-терористичній операції, причому добровільно. Частина пошуковців працювала волонтерами. Так, член житомирського «Історико-патріотичного об'єднання «Пошук» Яків Грищук із Овруча 28 разів побував у зоні АТО з волонтерською місією, за що нагороджений ор-

Мирослава КРУК

■ НА ЧАСІ

Поступово і регулярно

Доки триває літо і тепла, комфортна погода, думати про зимовий холод і надокучливі сезонні недуги не хочеться. Однак саме зараз найкраще подбати про те, щоб із настанням холодів менше вчашати до лікарів та аптек. Як попередити застудні захворювання? Як підвищити опірність організму несприятливим впливам довкілля? На думку лікарів, окрім збалансованого харчування, оптимальних режимів праці та відпочинку, відмови від цигарок і алкоголю, дуже важливо займатися загартовуванням. Ці нескладні процедури є невичерпним джерелом здоров'я для людей будь-якого віку і можуть так зміцнити організм, що ви забудете про нежить, ангіну й запалення легенів узимку. Навіть люди, котрим протипоказані заняття фізичними вправами через стан здоров'я, можуть з користю для себе загартовуватися.

Однак у цій справі, як і в заняттях фізичними вправами, за тиждень чи навіть за рік неможливо «заробити» індукцію здоров'я на все життя. Тож, беручись за процедури, слід враховувати такі принципи: поступовість (плавне збільшення загартовувального чинника), регулярність (важливо щодня дотримуватися заданого режиму), індивідуальність (слід враховувати особливості людини: вік, стать, стан здоров'я). Людям старшого віку краще з цього приводу проконсультуватися з лікарем.

Найчастіше загартовування проводять вранці після гімнастики. Це не означає, що у вечірній час воно некорисне. Однак безпосередньо перед сном холодні процедури недоцільні, оскільки збуджують центральну нервову систему, тоді як потрібне загальне розслаблення організму.

Замість пігулок — сонце і вода

«Загартування природою» зміцнює опірність організму несприятливим впливам довкілля

Літо — прекрасний час для загартування організму.
Фото з сайту zdorovih.net.

Холодна вода «палить» жири

Природні стихії — повітря, вода і сонце — найдієвіші засоби загартування, їхні цілющі властивості відомі людям з давніх-давен.

Повітряні ванни посилять людям різного віку і стану здоров'я будь-якої пори року. Вони покращують обмінні функції організму, зміцнюють судини і нерви шкіри, стимулюють діяльність мозку та роботу серця, підвищують загальний тонус. Починають загартування при температурі повітря плюс 20°C, а зі збільшенням адаптації організму знижують її до 8-10°C. Тривалість процедури від кількох хвилин на початку до 1-2 годин у подальшому.

Водні процедури. Холодну воду цілком заслужено називають «королевою здоров'я». Її загартовальна дія на організм найсиль-

ніша. Холодна вода викликає рефлекторне скорочення судин шкіри (а в них міститься третина всієї крові людини). За рахунок цього частина периферійної крові переміщується до внутрішніх органів і мозку, несучи з собою додаткові поживні речовини і кисень. Після короткочасного звуження судин настає друга фаза реакції — їх розширення. Це викликає почервоніння шкіри і супроводжується приємним відчуттям тепла, бадьорості та м'язової активності. Звуження, а потім розширення кров'яних судин — своєрідна гімнастика для серцево-судинної системи, яка сприяє інтенсивному кровообігу.

Загартування водою вдосконалює апарат терморегуляції. Внаслідок цього температура тіла при несприятливому стані довкілля залишається в оптимальних межах, а захисні сили ор-

ганізму завжди перебувають у «бойовому стані».

Загартування водою — це обливання, обливання або душ, контрастний душ і купання. Перед процедурою шкіра не повинна бути холодною. Бажано розігріти тіло фізичними вправами або розтиранням, але не доводити до спітніння.

Обтирання вологим рушником — один з найпростіших засобів загартування. Після нього розітріть тіло жорстким сухим рушником до почервоніння і приємного відчуття тепла. Звикнувши до обливання, переходьте до обливання або холодного душу.

Обливання або холодний душ мають сильніший загартовувальний ефект. Розпочинайте водою, близькою до температури тіла — 34-36°C. Потім температуру води знижуйте впродовж 2-3

місяців до 10-12°C.

Контрастний душ інтенсивно тренує механізм терморегуляції, підвищує тонус нервової системи, покращує кровообіг. Тривалість перебування під холодним душем від 3-5 до 15-20 секунд, під теплим — у 1,5-2 рази більше, ніж під холодним. Загальний час процедури від 2-3 до 10-12 хвилин. Завершуйте процедуру холодним душем, після чого розітріть махровим рушником.

Купання у відкритих водоймах — не менш дієвий засіб загартування. Розпочніть влітку і систематично (не рідше 3 разів на тиждень) продовжуйте купання до глибокої осені. Під час купання слід енергійно рухатися, а найкраще — плавати, тоді вода «масує» тіло. Після купання ретельно витирайте голову, а тіло розітріть рушником до виникнення відчуття тепла, яке немов розливається по тілу. Після трьох років загартування може спробувати купання взимку в ополонці.

Холодну воду використовують і як засіб проти зайвої ваги. У ній можна «спалювати» надлишки жиру. Відомо, приміром, що за 15 хвилин купання у двадцятиградусній воді додатково виділяється 100 кілокалорій. Але вдаватися до такого сильнодіючого засобу, щоб схуднути, можна, лише порадившись із лікарем.

Сонце? Грійтеся з розумом...

Сонячні ванни стимулюють обмінні процеси, зміцнюють нервову систему, підвищують стійкість до інфекцій. Під впливом ультрафіо-

летових променів у шкірі утворюється вітамін Д, який зупиняє розвиток рахіту, зміцнює кістки. Сонячні ванни прискорюють загоєння ран. Проте слід пам'ятати, що сонце з фактору оздоровлення може легко перетворитися на засіб негативного впливу на здоров'я.

Сонячні ванни найкраще приймати вранці або під вечір (особливо влітку), коли менший потік інфрачервоних променів, які можуть викликати опіки. Людям із підвищеною чутливістю до сонця рекомендується розпочинати з сонячних ванн у тіні. Тут вас знайдуть розсіяні й відбиті промені. Після того, як організм адаптується, поєднуйте 3-5-хвилинне перебування на лагідному сонці з відпочинком у тіні. Збільшуючи перебування на сонці на 3-5 хвилин, можна довести його до 1-2 годин. Більше часу «грітися» під промінням недоцільно. Гонитва за засмагою обернеться головними болями, в'ялістю, поганим настроєм та опіками.

До речі, приклад надзвичайної загартованості організму продемонструвала 30-річна американка Лінн Кокс. У серпні 1987 року вона здійснила заплив Мירו від острова Малій Діомед у США до острова Ратманова (Росія) у крижаній воді Берінгової протоки з температурою лише +7°C у звичайному купальнику і шапочці. Лінн Кокс перебувала в воді 2 години 5 хвилин. Досить сказати, що для незагартованої людини плавання в такій воді понад 10 хвилин — смертельно. ■

Леся ХОРОЛЬСЬКА

■ ВИХІД Є!

Ноги гудуть?

Чому влітку набряки виникають частіше і як зарадити проблемі

фізичні навантаження на спеці. Навіть простий похід у магазин, звідки повертаємося з важкими сумками, робить ноги «припухлими». Це відбувається тому, що підняття важких предметів викликає порушення кровотоку. Відтак кров згущується.

Навантаження на ноги також не кращим чином позначається на стані нижніх кінцівок. Прополування грядок в одній і тій же позі протягом декількох годин, стояча робота в спеку — все це стає причиною набряків у ногах. Адаже тривале статичне положення — неабияке випробування для вен, а судини в спеку ще більше розширюються, тож навантаження на них зростає.

Негативно позначається на здоров'ї ніг і неправильно підібране взуття. Якщо воно тісне, з великою кількістю

Щоб ноги менше втомлювалися і набрякали — подбайте про їх відпочинок.
Фото з сайту style.it.

ремінців, на високих підборах і на танкетці — тисне на розширене венозне русло, що призводить до збоїв кровообігу на рівні капілярів.

Набряки можуть бути як на одній нозі, так і одночасно на двох. Найчастіше вони з'являються у жінок після 30 років і нерідко пов'язані з гормональним дисбалансом, який починається від спеки. Так проявляє себе ослаблений тонус судин не тільки в кінцівках, а й в цілому в організмі.

Проблема також може бути пов'язана з малорухливим способом життя. Тому посильні фізичні вправи — один із варіантів як зарадити ситуації. Більше рухайтесь — гуляйте на свіжому повітрі (але в спекотну погоду краще влаштувати моціон зранку або ввечері, коли спека спаде). Корисно також плавати, робити зарядку. Головне — аби був рух.

Можна використовувати натуральні сечогінні засоби. Вивести зайву рідину допоможе настій шипшини: його необхідно пити курсом, по два тижні. Хороший ефект справляє курага і напої з неї, а також чай із брусниці. Спеціальні «ніркові чаї» та інші препарати можна вживати лише за рекомендацією лікаря.

Помічними також є ванночки для ніг. Оскільки найбільше схильні до набряків стопи ніг, занурюйте їх увечері у прохолодну ванночку із доданням трав (ромашки, календули) або морської солі. Після процедури важливо полежати, піднявши ноги вище голови. Чудовий ефект справляє контрастний душ для ніг. А ще — масаж і розтирання перед сном. Розтирання у місцях набряків добре робити натуральною мочалкою. Це сприяє притоку крові, допомагає вивести надлишок рідини. І спробуйте спати, підклавши під ноги подушечку або валик. Таке положення сприяє кращій циркуляції крові в нижніх кінцівках. ■

■ ДЕКОМУНІЗАЦІЯ

Від сходження до забуття

На постамент — замість
вождя пролетаріату

Катерина БАЧИНСЬКА

Відчути себе «на місці Леніна», а простіше кажучи, піднятися на постамент у Києві навпроти «Бессарабки», де раніше стояв вождь пролетаріату, тепер може кожен охочий. Мексиканська художниця Синнтія Гутьєррес відкрила тимчасову інсталяцію «Населяючи тіні», завдяки якій кожен зможе по-своєму побачити місце, де десятиліттями стояв Ленін.

Загалом, ця мистецька інтервенція реалізується у рамках проекту Фонду культурних ініціатив «Ізоляція» під назвою «Суспільна угода», мета якого — переосмислити значення монументів для суспільства.

Відкритий конкурс, який організувала «Ізоляція», проходив весною цього року. Заявки подав 21 учасник, серед запропонованих був і проект Синтії. Запускаючи конкурс, організатори відразу вирішили, що ця інсталяція буде тимчасовою. Метою було створити проект, який би не нав'язував якусь ідеологію або ж загальну ідею. Інсталяція повинна надати можливість подумати, трохи зупинитися задля того, щоб зрозуміти, як українці аналізують своє минуле і яким бачать майбутнє. За словами організаторки проекту Катерини Філюк, ця робота стане лише кроком до вирішення питання «що ж врешті буде на місці пам'ятника Леніну?».

«Остаточного сценарію і розробки, що ж ми плануємо робити на цьому місці, поки немає. Проте зараз проходять обговорення та дискусії, які допоможуть вирішити питання з поваленим постаментом», — коментує «УМ» Катерина Філюк.

Акторка інсталяції «Населяючи тіні» Синнтія Гутьєррес розповіла, що основний задум її роботи — аби кожна людина відчула рух історичних символів: від сходження на п'єдесталі до занепаду та забуття, як це сталося з Леніном. «Працюючи над цією інсталяцією, я відразу пояснювала, що це робота у процесі. Це незавершений проект. Це процес, який, як мені здається, на сьогодні дуже необхідний українцям. Ви не повинні залишатися на місці, чекати чогось, вам неодмінно необхідний процес, який допомагатиме бачити майбутнє. Для мене дуже важливо, щоб цей проект спровокував певну дискусію про нав'язування пам'яті, ідентичності та історії», — прокоментувала «УМ» авторка проекту.

«Щоб розмірковувати про минуле, потрібно «оселитися» в його тінях, самим стати новими рухливими статуями і таким чином відкрити новий горизонт. Тимчасовий пам'ятник, вбудований у залишки старого монумента, апелює не стільки до зведеної конструкції, скільки до людей, які його створюють своїми рухами, своєю присутністю, ідеями», — додала Синнтія, що досліджувала пам'ятні об'єкти Латинської Америки, Європи та Африки.

У результаті «Населяючи тіні» — це своєрідний пам'ятник у процесі будівництва, де кожен є частиною ідентичності, яка змінюється з плином часу і з людьми.

Конструкція «Населяючи тіні» стоятиме у столиці недовго, до 16 липня. За словами Катерини Філюк, головне, щоб вона активізувала дискусію на такі теми, як нав'язана пам'ять, як кризи політичних систем і чому це відбувається. І на основі цих дискусій спробувати вибудувати щось нове. «Синнтія зробила важливий крок. Замість того, щоб нав'язувати якісь символи, емблеми, вона створила цю платформу для нас, щоб ми змогли зробити своєрідний транзит, піднятися вгору сходами та зайняти порожнє місце, де колись був монумент Леніну, і стати новою конструкцією ідентичності», — додала Катерина Філюк.

У рамках проекту «Ізоляція» до 24 серпня представлять тематичні перфоменси ще 11 художників із 10 країн. ■

■ ФЕСТИВАЛЬНИЙ СИНДРОМ

Підмостики — руїни замку

Новий формат театрального спілкування просто неба за 40 км від Києва

Валентина САМЧЕНКО

Якщо хочете впродовж кількох днів бути на природі і дивитися театральні постановки — на 15-17 липня плануйте поїздку у селище Немішаєве Київської області. Головними підмостками фестивалю Osten-Saken Off-Stage Festival стануть руїни тамтешнього маєтку графського роду Osten-Sakenів. Це перший фестиваль театру поза сценою, який проводиться, щоб вийти зі звичного середовища Мельпомени та знайти новий формат театрального спілкування, уточнюють організатори. Відвідувачі можуть приїздити як на один день, так і на два-три. Фестиваль забезпечує гостям місце для намету і безкоштовні перегляд вистав та участь в усіх заходах.

На фестивалі свої вистави покажуть Андрій Май-Малахов, Євгенія Відіщева, Олексій Доричевський, Володимир і Альона Снігурченко, Антон Овчинніков, Олександра Сенчук та Євген Степаненко. Більшість спектаклів будуть інтерактивними, а деякі створюватимуться просто під час фестивалю спільно з аудиторією. За словами режисера Олексія Доричевського — куратора фесту, спочатку проводитимуться зустрічі з глядачами, на основі яких формуватиметься кожна конкретна вистава. Зрозуміло, тлом для постановок будуть природні умови, навколишні звуки й інші зовнішні фактори, які поза текстом і сюжетом п'єси.

Наприклад, Антон Овчинніков представить виставу «Дуель. Соло» — боротьбу реального персонажа з уявними супротивниками. Вистава хореографа, режисера та перформера, який з 2008-го по 2012-й поставив близько двадцяти постановок для театру Black O!Range, це — монолоґ особистості, яку з'їдають протиріччя. Глядачі мають стати реальними супротивниками в цій дуелі. До речі, Антон — засновник Міжнародного фестивалю сучасного ZelyonkaFest. Він уточнює: «Щоб не розчарувати можливих глядачів, я б уточнив, що ця вистава є виставою фізичного театру і, скоріш за все, жоден глядач не знайде жодного приводу кваліфікувати її як «танцювальна вистава».

Покажуть виставу «АТО: інтерв'ю військового психолога» режисера Андрія Май-Малахова херсонського Центру імені Всеволода Мейрхоляда. Вона

Руїни маєтку графського роду Osten-Sakenів у селищі Немішаєве. Фото з соціальної мережі.

побудована на свідченнях реальної людини, військового психолога Генштабу, який консультував українських бійців на лінії фронту у 2014-2015 роках на Донбасі. Прем'єра вистави відбулася ще 23 квітня 2015-го у Москві, у відомому незалежному Театр.doc. Після цього виставу-сповідь побачили глядачі Херсона, Львова, Дніпра, Харкова, Сіверськодонецька та Черкас. «АТО: інтерв'ю військового психолога» показали у Відні (Австрія), Братиславі (Словаччина), Вітолі (Македонія).

Від режисера Євгена Степаненка — в буквальному сенсі у Немішаєвому «Вистава на одну хвилину». Він та актор Сергій Солопай просто під час фестивалю створюватимуть короткі, тривалістю 1-3 хвилини, документальні та ігрові вистави й одразу ж покажуть їх публіці.

Для учасників фестивалю проведуть майстер-класи з хенд-мейду та драматургії, а засновниця «Дикого театру» Ярослава Кравченко розповість про специфіку арт-менеджменту. У вечірній програмі — фаєршоу і виступи музикантів (Postman, «Пральня-бэнд», Дивина), Tomi Bacchus and his Tribe, Pornfish, Анастасія Беляєва та Яріна Поль.

До підготовки феста організатори

■ ЯК ДОБРАТИСЯ

Локація фестивалю — руїни маєтку графського роду Osten-Sakenів у селищі Немішаєве — за 40 км від Києва. Біля руїн садиби Osten-Sakena розташований ландшафтний парк, де буде наметове містечко.

Електрички з залізничного вокзалу столиці або станції «Святошин» у напрямку: Тетерів, Коростень, Клавдієве, Малин, Яблунець вирушають щогодини. Вартість проїзду — 8 грн., у дорозі — 40-45 хвилин. Регулярні маршрутні автобуси до Немішаєвого зі станції метро «Академістечко», вартість квитка — 13 грн.

залучили волонтерів й оголосили збір коштів. За рахунок добровільних пожертв уже є змога оплатити переїзд гостей із Одеси, Харкова та Черкас. Також фінансова допомога перетворилася на рукавички і смітєві пакети — організували кілька толків-прибирань. Ще кілька тисяч гривень потрібні для орендування звукових пристроїв, облаштування безпечного світла (включаючи ліхтарі, факели та свічки) і купівлі матеріалів для інсталяцій-сюрпризів від художників. До відкриття Osten-Saken Off-Stage Festival щодня продовжують приводити територію до стану створення театру. ■

Валентина ГРИГОРЕНКО

■ ПРОКАТНИЙ СТАН

У компанії з Хемінгуєм

Про «ненормальну» природу геніїв

Кадр із фільму «Геній». Фото з сайту ufd.ua.

Американсько-британський біографічно-драматичний фільм знятий Майклом Грандаджем за романом «Макс Перкінс: Редактор генія» (1978) Ен-

дрю Скотта Берга. Світова прем'єра стрічки відбулася цього року в лютому на Бер-

лінському міжнародному кінофестивалі. Кінодебют британського театального ре-

жисера Майкла Грандаджа, безперечно, може похвалитися як сильним акторським складом, так і сюжетом. І не дивно, бо цей режисер — лауреат престижних театральних премій Лоуренса Олів'є та «Тоні», в його сценічних командах — завжди першокласні актори. Із Джуодом Лоу, Коліном Фертом та Ніколем Кідман він працює постійно.

Сценарист фільму Джон Логан відмовився від ідеї знімати «життєпис» героя. Він вибудував стрічку в формі розповіді про неоднозначну природу людського генія, повністю відданого роботі і тому далекого від того, що у суспільстві прийнято вважати «нормою». «Геній» — це кінорозповідь про відкриття двома талановитими людьми достоїнств одне одного і про головне вміння справжнього редактора — бути психологом, розуміти тонкощі й особливості «ненормальної» природи геніїв. Хемінгуей та Фіцджеральд з'являються в епізодах. ■

Тетяна ЗІНЧЕНКО

■ ДО СЕЗОНУ

Ароматне літо в кубі

Заморожуємо ягідно-фруктові кубики — зробимо зиму барвисто!

Фото з сайта deco.fr.

Ягідний сезон у розпалі. Літо — стрімке, яскраве, швидкоплинне: обдарує квітами, засипле ягодами — майже всіма і відразу, зачарує соковитими фруктами і так само швидко (принаймні, чомусь усім здається, що літо минає найшвидше) зникне, як і прийшло. А ми залишаємо собі матеріальні спогади про літо — заморожені, сушені й законсервовані. І тоді довгими зимовими вечорами літо буде присутнє з нами — барвистими солодкими ягодами, насиченими ароматами, фантастичними смаками. Зокрема, процес заморожування дозволяє зберегти майже все, що є в маленькій соковитій ягідці: і вітаміни, й аромат, і навіть форму, якщо до цього дійства підійти правильно.

Власний консервно-переробний завод

Оксана Шинкаренко, мешканка міста Боярка, що на Київщині, жартує, що в літній сезон її кухня тимчасово набуває статусу консервно-переробного заводу: вся горюдина морозиться, солиться, кваситься, сушиться, бо, як кажуть у народі, «готуй сани взимку» і, як додає Оксана, «а фрукти-овочі — влітку». Найулюбленіше дійство в цьому відношенні в Оксани — заморожування ягід на зиму. Вона добре обізнана з корисними властивостями кожного соковитого літнього дару і дбайливо ставиться до того, щоб якомога більше цих користностей перенести у зиму.

Напевне, професія (Оксана — економіст за освітою) також позначилася і на домашньому господарстві: раціональне використання і економити вітамінів — чим не зразок для прикладу всім, хто дбає про родину? Крім цього, Оксана зізнається, що заморожування ягід — просто прийнятний і нескладний процес, він не вимагає багато часу і навіть надиhaє на творчість: ягоди можна міксувати, розмішувати в контейнері для заморожування шарами і заливати сиропом, вершками чи молоком, утворюючи готовий ягідний десерт, перетирати з цукром, валяти в цукрі чи в меду, головне при цьому — ягоди мають бути свіжі й сири, без термічної обробки!

Особливих премудростей заморожування не існує, але все ж такі певних умов дотримуватися бажано. Усі ягоди мають бути тугенькі (краще трішки недозрілі, ніж перезрілі), помиті й посушені. Не потрібно заморожувати ягоди чи фрукти з кісточками, хіба що вишні. Підготовлені ягоди спочатку потрібно піддати швидкому заморожуванню (хто має морозильну камеру) при температурі -30...-35 °C, і лише тоді зберігати при температурі приблизно 25 °C. Цей про-

цес допоможе зберегти вітаміни майже повністю. Щоб зекономити місце в морозильній камері, засипте підготовлені ягоди в пакетик і покладіть у прямокутний чи квадратний контейнер. Коли вони заморозяться, пакетик слід витягти, а в контейнер покласти новий пакетик ягід. Так ви наскладаєте в морозильні «штабелями» ягідних кубиків, скільки забажаєте, при цьому зекономивши на контейнерах.

Але зберігати їх поряд із рибою чи м'ясом — невдала ідея, бо ягоди навіть у морозильці вбиратимуть запахи, а ми ж прагнемо зберегти саме запах літа. Не використовуйте пошкоджені пакетики ягоди мають зберігатися герметично упакованими. Особливо ніжні ягоди — чорницю, малину, полуницю, шовковицю тощо — краще заморожувати на великому листі розсіпаніми, а після заморожування скласти в пакетик і знову відправити в морозильну камеру. Так вони збережуть форму, не зіб'ються в грудку і будуть чудовою прикрасою для тортів, пирогів, іншої різноманітної випічки, на якій, за словами Оксани, хоч картини малою ягодами.

Наче ягідка в сиропі!

Таки Оксана Шинкаренко знає дуже багато про корисні властивості ягід, про що красномовно свідчать її рум'яні щоки, сяючі очі і погляди протилежної статі, свідком яких була і я, поки слухала її розповідь про ягоди. Вона каже, що велика заслуга в цьому соковиті літньої ягоди. Тому «ягідка в сиропі» — це мотивація для дівчат і жінок. Прочитайте про модні ніні програми для поліпшення зовнішнього вигляду, схуднення і омолодження на основі ягід і беріться за роботу. Якщо вже наморозили ягід для прикраси випічки, десертів і просто для смачних перекусів, треба приготувати ще й ягоди в сиропі. Цукру потрібно зовсім небагато: 200-300 г на кілограм ягід, залежно від того, наскільки вони солодкі. Отож будь-які помиті і підсушені ягоди покладіть у миску, пересипте цукром і відправте в холодильний (при плюсовій температурі) на 3 години, щоб з'явився сік. Потім викладіть ягоди у тару (Оксана радить маленькі пластикові стаканчики — кожному члену родини до чаю має бути окремий стаканчик), залийте сиропом, що утворився, і поставте на добу для за-

морозування. А далі обгорніть стаканчики поліетиленовою плівкою і цього разу відправляйте в морозилку до зими.

І все одно на цьому не зупиняйтеся, закликає Оксана, бо ще не виконали «ягідну програму-максимум!» Ще треба перетерти ягоди з цукром, змішати їх у цюкавому коктейлі і додати секретний інгредієнт — свою любов. Я спочатку подумала, що цим секретним інгредієнтом має бути сік лимона, бо минулого літа заморожувала перетерту з цукром полуницю із соком лимона, і це було надзвичайно смачно, але Оксана сказала, що самого лише лимона недостатньо — треба уявляти того, кому ти присвячуєш свої заготівки, і враховувати його смаки і уподобання. Якщо ваші рідні люблять і чорницю, і вишню, то чому взимку не влаштувати їм сюрприз «найкращі два дні літа»? Чорницю і вишні помийте, посушіть, з вишень видаліть кісточки. З'єднайте ягоди, перетріть їх у блендері з цукром (350 г на кілограм спільної маси ягід), додайте сік одного лимона і розкладіть у контейнери. Зверху викладіть підсушені малину та шовковицю і листя м'яти, заморозьте в спосіб, описаний вище.

Абрикосове, сливове, вишневе заморожене пюре — те, що треба взимку для тоненьких млинчиків чи підсушених грінок до чаю. Та навіть вівсянку чи шматочок житнього хліба з такою літньою смакотю з'їсти взимку, каже Оксана, — це відчути літо на повну! Плоди помийте, виберіть кісточку і приготуйте в блендері пюре, додавши по 250-300 г цукру і по 5 г лимонної кислоти (чи соку половини лимона) на кожен кілограм фруктові маси. Розлити у формочки і заморозити.

Агрус з апельсином — красивий і смачний тандем. Агрус змолоти у м'ясорубці, додати цукор у пропорції 1:3 (або за смаком), дрібно порізати 2 апельсини (попередньо вибравши зернятка), добре вимішати і розкласти по формочках для заморожування.

А малину в меду взимку куштували? Такий запах, неначе літо помістилося в кожен клітинку твого тіла, ділиться Оксана. А треба всього лиш на кілограм підготовленої малини три столові ложки меду, чайна ложка лимонного соку і знову ж таки любов. Без любові — ніяк!

Смачного! ■

Тетяна ЗІНЧЕНКО

■ ВЛАСНИЙ ДОСВІД

Варення з сонцем

Солодка насолода для гурманів

Паровозик із баночок варення.

Фото з родинного архіву.

Із баночок — маленьких і великих, круглих і гранчастих, — наповнених застиглими в сиропі ароматними ягодами, маленький Іванко зараз буде паровозики. Таго Олег Суржок залюбки допомагає сину розставляти для захоплюючої гри барвисті баночки зі смаколикками, які приготувала мама Марина. Бо зараз ними можна і погратися, а взимку це буде їхнє маленьке родинне літо за чашечками духмяного чаю.

Марина Суржок живе з родиною на Черкащині, в мальовничій Смілі. Її вірші, творіння рук — ляльки-мотанки, панно, парафінові шедеври — надихають, милують око і тішать гармонією кольорів. Марина ж додає, що в усі творіння слід вкладати частинку своєї душі і щиро бажати усім добра, тобто заряджати кожну річ доброю енергією. «Яким чином можна зарядити енергією це барвисте пуделко з варенням?» — цікавлюся я в Марини і чую відповідь: «Мішати за сонцем!».

3 абрикосами

«Тільки за сонцем! — наплягає Марина. — Таке варення буде заряджене правильно!». Кожен по-своєму вкладає частинку душі у свій шедевр, і мені здається, що важливо — не в якій спосіб, а що душа при цьому присутня. Тоді й результат чудовий! Пропоную спробувати абрикосове варення за рецептом Марини Суржок і особисто переконалися в цьому.

1 кг підготовлених абрикосів (помити і вибрати кісточку) пересипати цукром (0,5 кг) і залишити на ніч — нехай пус-

тить сік. Уранці зварити окремо сироп. Для цього зливаємо сік з абрикосів, доводимо до кипіння і варимо на повільному вогні півгодини. Додати в сироп абрикоси і жменю мигдальних горіхів і варити ще 20 хвилин. Розлити по чистих сухих баночках і закрити. Треба брати не надто м'які плоди. Дуже гарне і смачне виходить, резюмуює Марина, неначе мед — і на смак, і на вигляд.

Вишня з корицею

Марина Суржок називає це варення «гостювим», для особ-

ливих гурманів. Знаю, що ця привітна родина приймає у себе дуже багато гостей. Та це й зрозуміло: з таким пригощанням хоч-не-хоч ноги самі в гості понесуть. На 1 кг вишень потрібно

850 г цукру і 2 чайні ложки кориці. Вишню очищаємо від кісточок, засипаємо цукром, перемішуємо і даємо добу на витримку: інгредієнти мають «подружитися». Далі варимо до

загустіння на середньому вогні (приблизно півгодини, готовність перевіряємо краплею варення на тарілці: якщо не розтікається — готово!), наприкінці додаємо коричку, розкладаємо по баночках і закатуємо.

Малинове не варити

А лише акуратно перемішувати до повного розчинення цукру (1,5 мірки цукру на 1 мірку малини, пересипати), далі у баночки і зберігати в холоді. Дуже ароматне, переконує Марина.

Для пірижків-малючків

Уперше чую таку назву пірижків, але насправді краще і не назвеш крихітні рум'яні Маринині пірижки, один вигляд яких викликає нестримне бажання покуштувати їх негайно. Смородиновий мармелад — начинка для таких смаколиків. На 1 кг смородини потрібно 1,4 кг цукру і 2 склянки води. Половину цукру і воду закип'ятити, додати смородину і варити 12-15 хвилин. Додати решту цукру і варити ще 5 хвилин. Мішати дуже обережно і за сонцем, нагадає майстриня і бажав насолоджуватися літом цілий рік! ■

СТРИЛИ АМУРА

Фатальна дівчина Бонда

Харизматичний актор втратив роль через роман із Тейлор Свіфт

Дана ДОЛИНСЬКА

Дівчина Бонда не лише на екрані, а й у реальному житті може підкласти агентів 007 величезну свиню. Саме так сталося із британським актором Томом Гіддлстоном, якому відмовили в ролі Бонда через роман зі співачкою та актрисою Тейлор Свіфт. Продюсери вирішили, що спецагент в черговій частині бондіани не може грати занадто публічний актор.

Як стало відомо, творці Бондіани ще не визначилися остаточно з тим, хто ж таки замінить Деніела Крейга в наступній частині франшизи, і Том Гіддлстон був одним із головних претендентів на цю роль. Його помітили завдяки блискучій грі в нашумілому шпигунському міні-серіалі «Нічний адміністратор». Там він віртуозно виконав роль колишнього солдата Джонатана Пайна — таємного агента, борця з міжнародним тероризмом. Гіддлстон відомий

також за роллю бога Локі у фільмі «Тор».

Утім після того, як інтернет «підірвала» новина про його роман з Тейлор Свіфт, переговори припинилися. За інформацією джерела газети The Sun, тепер продюсери Бондіани вважають, що Гіддлстон «надто вже знаменитий» для ролі Джеймса Бонда і втратив привабливість таємничості. Молодий актор іще не встиг набити оскому подробицями свого особистого життя читачам жовтої преси, а от численні романи іменитої та титулованої Свіфт дуже вже прискіпливо висвітлюють американські папараці. Тож ім'я Тома останнім часом теж не сходять зі сторінок табloidів в усьому світі.

Що ж, свого часу агента 007 і справді грали Шон Коннері, Роджер Мур, Тімоті Далтон — витончені й рафіновані аристократи та актори з незаплямованою репутацією. І тут уже доводиться вибирати: жінка чи

Тейлор Свіфт.

ОТАКОЇ!

«Абракадабра» в тарілці

Прихильники історії про Гаррі Поттера зможуть поснідати у школі чарів та чаклунства

Дана ДОЛИНСЬКА

Продюсери поттеріани, екранізувавши всі сім книжок серії, зрозуміли, що золота жила ще не вичерпана. Вони знайшли новий спосіб заробляти гроші на розтиражованому образі хлоп-

чика зі шрамом-блискавкою, видавши такий собі атракціон — «Сніданок у Гогвартсі» (школі, де навчався герой).

Поснідати в чарівному світі пропонує компанія Warner Bros. Studio Tour London. Відвідувачам пропонуються різні варіанти

для трапези: у музеї поттеріани в Лондоні, в павільйонах, де знімали фільми про юного чарівника. За 112 євро гості зможуть посидіти за чотирма столами у Великій Залі, спробувати наїдки, якими ласував герой. До слова, у книзі на сніданок Гаррі не їв нічого

чарівного та екзотичного: грінки, сосиски, вівсянка, бекон та кава і ніяких тобі стейків з єдинорога чи кажанятини. Дешево і сердито. Після сніданку фани зможуть прогулятися моделлю замку Гогвартс та послідуватися із «чарівниками». Перші трапези пройдуть уже 21 та 28 серпня.

Цей задум навряд чи принесе мільйони, але стабільний дохід забезпечити може, адже побувати на такому застіллі мріє чи не кожен із багатомільйонної армії прихильників Поттера. І це стоїть не лише юних читачів. Як з'ясувалося, дорослі також готові заплатити будь-яку ціну за здійснення дитячої мрії.

ПОГОДА

14 липня за прогнозами синоптиків

Київ: малохмарно, без опадів. Вітер південно-східний, 5-10 м/с. Температура вночі +20...+22; удень +32...+34.

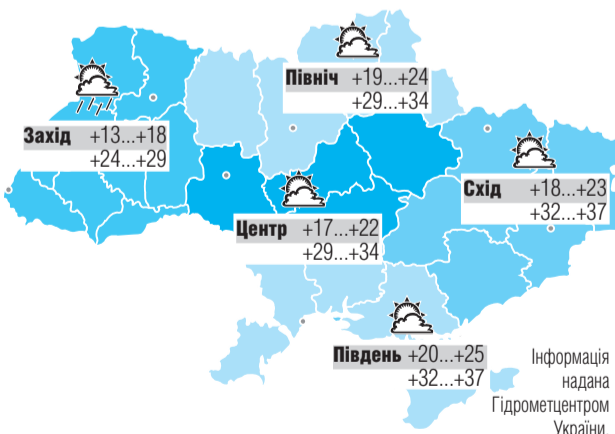
Миргород: без опадів. Уночі +18...+20; удень +32...+34.

Вінниця: без опадів. Уночі +19...+21; удень +31...+33.

Одеса: без опадів. Уночі +19...+21; удень +34...+36.

Курорти Карпат: мінлива хмарність, дощ, місцями сильний. **Трускавець:** +15...+17; удень +22...+24. **Моршин:** уночі +14...+16; удень +21...+23.

12 липня температура води в **Чорному** та **Азовському** становила 23-25 градусів (у районі Одеси — 19 градусів), у **Дніпрі** біля Києва — 23.

Передплатні індекси: 60970, 1555

Наша адреса:

03047, Київ, пр. Перемоги, 50

Телефон для довідок:

т./ф.: (044) 454-84-92

Рекламне бюро:

т./ф.: (044) 454-88-86;

reklam@umoloda.kiev.ua

Відділ реалізації:

т./ф.: (044) 454-84-41;

sale@umoloda.kiev.ua

Коректорська група:

(044) 454-87-53

«УМ» в інтернеті: <http://www.umoloda.kiev.ua>

Відділи:

новин — 454-85-76, novyny@umoloda.kiev.ua;

права — leonov@umoloda.kiev.ua, 454-88-36;

міжнародної політики — svit@umoloda.kiev.ua, 454-88-25;

економіки — eko1@umoloda.kiev.ua, 454-86-39;

медицини — povnyu4@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;

культури — culture@umoloda.kiev.ua, 454-87-96;

соціальних проблем — socium@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;

спорту — sport@umoloda.kiev.ua, 454-87-93

Україна молода

Редактор Михайло Дорошенко

Засновник і видавець —

ПП «Україна молода»

Свідоцтво про реєстрацію:

КВ №3386 від 29.08.98

© Дорошенко М.І., 2013

При використанні наших публікацій посилання на «УМ» обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Комерційні публікації виходять під рубриками:

«Український виробник», «Позиція», «Банківська справа»,

«Фінансова експертиза», «Здоровенькі були», «Це — працює!»,

«Знайомтеся — новинка», «Партнерство», «Програми»,

«Проекти», «Альма-матер», «Наша марка», «Продукт»,

«Протистояння», «Вітаємо», «Любов і шана».

Матеріали із позначкою © друкуються на правах реклами

Газета друкується

у видавництвах:

«Преса України» — у Києві

Зам. 3009087

«Видавничий дім

«Високий Замок» — у Львові

Зам. блок № 539

Верстка та виготовлення

фотоформ —

комп'ютерний центр

редакції «УМ»,

тел.: 454-87-71

Газета виходить

у вівторок, середу, четвер,

п'ятницю—суботу (спільний номер)

Тираж 86734

«Україна молода» розповсюджується

в київській мережі ресторанів

«Піца Челентано»

